

योएलको पुस्तक र लाओडिसियाको सातौँ-दिनको एड्भेन्टिस्ट मण्डली - नम्बर चौबीस

Jeff Pippenger

2026-01-06

चौबीस नम्बर

हामीले आफ्नो अघिल्लो लेखको अन्त्य पुरानो करारको पहिलो पुस्तक उत्पत्तिका एघारौँदेखि बाइसौँ अध्यायसम्म, नयाँ करारको पहिलो पुस्तक मत्ती, र नयाँ करार तथा समग्र बाइबल दुवैको अन्तिम पुस्तक प्रकाशमा प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्ष्यका तीन समानान्तर रेखाहरूलाई स्पर्श गर्दै गरेका थियौँ। उत्पत्तिको रेखाले अब्रामसँगको करारलाई पहिचान गराउँछ; मत्तीको रेखाले ख्रीष्टीय मण्डलीसँगको करारलाई पहिचान गराउँछ, जहाँ पत्रुस आधुनिक आत्मिक इस्राएलको आरम्भ र अन्त्यको प्रतीकका रूपमा उभिन्छन्। दुवै रेखाका मध्यवर्ती पदहरूले परमेश्वरको छापलाई पहिचान गराउँछन्; अब्रामको सन्दर्भमा त्यो “खतना” थियो, र पत्रुसको सन्दर्भमा त्यो उनको नाउँ परिवर्तन हुनु थियो। प्रकाशको रेखाको केन्द्रीय पद सत्रौँ अध्याय, बाह्रौँ पद हो।

र तिमीले देखेका ती दसवटा सिङहरू दस जना राजाहरू हुन्, जसले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले पशुसँगै एक घण्टाको लागि राजाहरूका रूपमा अधिकार पाउँछन्। प्रकाश 17:12।

उत्पत्ति र मत्तीले दिव्यत्व र मानवताको विवाहलाई पहिचान गराउँछन्, र प्रकाशले आइतबारको व्यवस्थामा जनावर र अजिङ्गरको विवाहलाई पहिचान गराउँछ। यी तीनवटै रेखाहरूले आइतबारको व्यवस्थातर्फ संकेत गर्छन्, जहाँ एउटा वर्गले जनावरको छाप प्रकट गर्छ र अर्कोले परमेश्वरको छाप। पद बाह्रमा उल्लेखित जनावर र अजिङ्गरको नक्कल उत्पत्ति एघारमा निम्रोदको धरहरासम्बन्धी उल्लेखको ओमेगा हो। त्यहाँ नक्कली करार-धर्मले आफ्नो न्यायको सामना गर्‍यो, र प्रकाश सत्रमा वैश्या—जो महान् बेबिलोन हो—न्याय गरिन्छ। निम्रोद भ्याटिकनको ओमेगासँग सम्बन्धित अल्फा हो, र यसै कारणले पोपसत्ता महान् बेबिलोन हो, अर्थात् निम्रोदको बाबेल-अल्फाको ओमेगा।

यी तीन मध्य पदहरूमा उल्लेखनीय कुरा यो हो कि रेखाको प्रत्येक मध्य बिन्दुमा समाविष्ट गवाही वास्तवमा तीन पदहरूकै हुन्छ।

यो मेरो करार हो, जसलाई तिमीहरूले पालन गर्नेछौ, मेरो र तिमीहरूको बीचमा, र तिम्रो पछिका सन्तानसँग पनि: तिमीहरूका प्रत्येक पुरुष बालकको खतना गरिनुपर्छ। तिमीहरूले आफ्नो अग्रचर्मको मासुको खतना गर्नेछौ; र त्यो मेरो र तिमीहरूको बीचको करारको चिन्ह हुनेछ। र तिमीहरूका बीचमा आठ दिनको भएको प्रत्येक पुरुष बालक, तिमीहरूका पुस्तापुस्तामा, चाहे घरमै जन्मेको होस् वा तिम्रो सन्तानको नभएको कुनै परदेशीबाट धन तिरेर किनिएको होस्, उसको खतना गरिनुपर्छ। उत्पत्ति 17:10-12।

तब येशूले उसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, धन्य तिमी हौ, शिमोन बारयोना; किनकि यो कुरा तिमीलाई देह र रगतले प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले। अनि म तिमीलाई यो पनि भन्दछु, कि तिमी पत्रुस हौ, र यस चट्टानमाथि म आफ्नो मण्डली निर्माण गर्नेछु; र अधोलोकका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा प्रबल हुने छैनन्। अनि म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ। मत्ती 16:17-19.

अनि जो पशु थियो, र अहिले छैन, उही आठौँ पनि हो, र सातमध्येबाटै हो, र विनाशमा जान्छ। अनि तैले देखेका ती दश सिङहरू दश राजाहरू हुन्, जसले अहिलेसम्म कुनै राज्य पाएका छैनन्; तर पशुसँगै एक घडीका लागि राजाहरूझैं अधिकार पाउँछन्। यिनीहरू एउटै मनका छन्, र आफ्नी शक्ति र सामर्थ्य पशुलाई दिनेछन्। प्रकाश 17:11-13।

निम्रोदका ईटा र गाराले प्रतिनिधित्व गरेको नक्कली करारको कथा, तथा मीनार र नगरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उसको मण्डली र राज्यको नक्कली व्यवस्थाले, निम्रोदको कथाको ओमेगामा प्रतिनिधित्व गरिएको पशुको प्रतिमाको नक्कली व्यवस्थालाई प्रतिरूपित गर्छ। तीन पङ्क्तिहरू, तीन पदहरूका तीनवटा केन्द्रबिन्दुहरूसहित, जसले सबैले जीवनको करार र मृत्युको करारबारे साक्षी दिन्छन्। एक लाख चवालीस हजारहरू सातमध्येका साँचो आठौँ हुन्, र पोपसत्ता केवल त्यसको नक्कली मात्र हो। निम्रोदको वर्गमा तिनीहरूको विवाहमा मनको एकता छ, जो एक लाख चवालीस हजारहरूको नक्कली हो, किनकि तिनीहरू ख्रीष्टको मनसँग एकीकृत छन्। नक्कली पशु “थियो, र छैन,” ख्रीष्टको नक्कली हो, जो थियो, र छ, र आउने लागेको छ। पद आठमा पोपसत्ताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको नक्कलीको पूर्ण अभिव्यक्ति व्यक्त गरिएको छ।

तिमीले देखेको त्यो पशु पहिले थियो, अहिले छैन; र त्यो अथाह खाडलबाट उक्लेर आउनेछ, र विनाशतर्फ जानेछ। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरू—जसका नामहरू संसारको जगत्को स्थापना हुनुअगावैदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्—त्यो पशुलाई देखेर छक्क पर्नेछन्, जो पहिले थियो, अहिले छैन, तापनि छ। प्रकाश 17:8.

येशू उहाँ नै हुनुहुन्छ जो हुनुहुन्थ्यो, र हुनुहुन्छ, र अझ आउनुहुनेछ; अनि सातबाट उत्पन्न भएको आठौँ अर्थात् पोपसत्ता, त्यो नै त्यो पशु हो जो “थियो, र छैन, तर पनि छ।” द्रागन र पशुको विवाहले प्रतिनिधित्व गर्ने “एक घण्टा” ले आइतबारको व्यवस्थादेखिको इतिहासलाई जनाउँछ, जहाँ पत्रुस र अब्रामद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका एक लाखचवालीस हजार जना, पोपसत्ताको उकालो चढ्ने ठीक त्यही समयमा, एउटा झण्डाका रूपमा स्वर्गतर्फ उक्लन्छन्।

हामी योएलको पुस्तकलाई यस दृष्टिकोणबाट सम्बोधन गर्न खोज्दै आएका छौँ कि पेन्टेकोष्टको समयमा पत्रुसले आफ्नो पेन्टेकोष्टीय सन्देशलाई योएलको पूर्तिको रूपमा पहिचान गरे। प्रत्येकमा बाह्र अध्याय भएका तीनवटा करारगत रेखाहरूमा, प्रत्येक रेखाका बीचका तीन पदहरूले एउटै इतिहासलाई सम्बोधन गर्छन्, र त्यस इतिहासमा पत्रुसलाई कैसरिया फिलिप्पीमा येशूसँग भएको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जुन पानियम हो, र जहाँको अनुभवको कगारमा संसार अहिले उभिएको छ। पानियममा पत्रुस यरूशलेममा पनि पेन्टेकोष्टको उण्ड्याइमा उपस्थित छन्। बाह्र अध्यायका ती तीन रेखाहरू पानियम र पेन्टेकोष्टमा एकत्रित हुन्छन्, जब परमेश्वरको छाप ख्रीष्टकी दुलहीमाथि अंकित गरिन्छ र पशुको छाप शैतानकी दुलहीमाथि अंकित गरिन्छ। योएलको पुस्तकले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा दिइएको जागरण-आह्वानलाई पहिचान गरिरहेको छ, जब लौदिकीय सातौँ-दिन एडभेन्टिस्ट मण्डली आफूहरू हराएका छन् भन्ने तथ्यमा जागृत हुन्छ।

योएलको पुस्तक चार पुस्ताहरूको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ।

पेटूएलका छोरा योएलकहाँ आएको परमप्रभुको वचन।

यो सुनो, हे वृद्ध मानिसहरूहो, र ध्यान देओ, हे देशका सबै बासिन्दाहरू।

के यो तिमीहरूका दिनहरूमा, वा तिमीहरूका पितापुर्खाहरूका दिनहरूमा पनि भएको छ? यसको विषयमा आफ्ना सन्तानहरूलाई भन; र तिम्ना सन्तानहरूले आफ्ना सन्तानहरूलाई भनून्, अनि तिनका सन्तानहरूले अर्को पुस्तालाई भनून्। पाल्मरकीराले छोडेको कुरा सलहले खाएको छ; र सलहले छोडेको कुरा क्यान्करकीराले खाएको छ; अनि क्यान्करकीराले छोडेको कुरा सुंडीले खाएको छ। योएल 1:1-4।

“पुराना मानिसहरू” भनेका एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीका अगुवाहरू हुन्, र यो छाप लगाउने कार्य पवित्र आत्माको उण्ड्याइको समयमा सम्पन्न हुन्छ। “पुराना मानिसहरू” लाई इजकिएलले “प्राचीन मानिसहरू” भनी चित्रण गरेका छन्।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको पुत्र, के तैले देखिस् कि इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरूले अन्धकारमा, हरेकले आफ्नो मूर्तिपूजक कल्पनाका कोठाहरूमा के गरिरहेका छन्? किनकि उनीहरू भन्छन्, परमप्रभुले हामीलाई देख्नुहुन्न; परमप्रभुले पृथ्वीलाई त्याग्नुभएको छ। इजकिएल 8:12.

प्रेरणाले स्पष्ट गर्दछ कि इजिकिएल अध्याय नौको छाप लगाइने कार्य प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सातको त्यही छाप लगाइने कार्य हो। यो पनि स्पष्ट छ कि अध्याय आठका क्रमशः बढ्दै जाने चार घृणित कामहरूमध्येका “प्राचीन पुरुषहरू” संख्या २५ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। परमेश्वरको बगालका संरक्षक हुनुपर्ने पच्चीस “प्राचीन पुरुषहरू” नै सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने मानिसहरू हुन्। न्याय पहिले तिनीहरूमाथि नै आउँछ। तिनीहरूले मुख फेरेको पवित्रस्थानको सन्दर्भमा, तिनीहरूले बाह्र- बाह्र जना पूजाहारीका दुई पालो र प्रधान पूजाहारीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। आइतवार सम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा, तिनीहरू सूर्यलाई दण्डवत् गर्छन् र पशुको छाप स्वीकार गर्छन्, यसरी अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्तासँग आफ्नो सहमति अर्पण गर्छन्। ती २५ जनाको प्रतिरूप कोरह, दाथान र अबीरामको विद्रोहका २५० जनामा देखाइएको थियो, जसले त्रिविध एकतालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र जसमा धूप चढाउने २५० पुरुषहरू सामेल हुन्छन्। धर्मत्यागका ती तीन मुख्य अगुवाहरू पृथ्वीले आफ्नो मुख खोलेर तिनीहरूलाई निल्दा मरे।

अनि मोशाले भने, “यसद्वारा तिमीहरूले जान्छौ कि परमप्रभुले मलाई यी सबै काम गर्न पठाउनुभएको हो; किनकि मैले यी कामहरू आफ्नै मनबाट गरेको होइन। यदि यी मानिसहरू सबै मानिसहरूको समान मृत्यु मर्छन्, अथवा सबै मानिसहरूमा हुने दण्ड-विधानअनुसार तिनीहरू दण्डित हुन्छन् भने, परमप्रभुले मलाई पठाउनुभएको होइन। तर यदि परमप्रभुले कुनै नयाँ कुरा गर्नुहुन्छ, र पृथ्वीले आफ्नो मुख खोलेर तिनीहरूलाई, र तिनीहरूसित सम्बन्धित सबै कुरालाई निल्छ, र तिनीहरू जीवितै खाडलमा ओर्लिन्छन् भने, तिमीहरूले बुझ्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्याएका छन्।”

अनि यस्तो भयो कि जब उनले यी सबै वचनहरू बोलिसके, तब तिनीहरूका मुनिको भूमि चिरिएर फाट्यो; अनि पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्‍यो र तिनीहरूलाई, तिनीहरूका घरानाहरूलाई, कोरसँग सम्बन्धित सबै मानिसहरूलाई, र तिनीहरूका सबै सम्पत्तिलाई निल्यो। तिनीहरू, र तिनीहरूसँग सम्बन्धित सबै जन, जीवितै खाल्डोभित्र ओर्लिए, अनि पृथ्वी तिनीहरूमाथि बन्द भयो; र तिनीहरू सभाको बीचबाट नष्ट भए।

र तिनीहरूको चारैतिर रहेका सबै इस्राएलीहरू तिनीहरूको चिच्याहटको आवाज सुनेर भागे; किनकि तिनीहरूले भने, “कहीं पृथ्वीले हामीलाई पनि निलिदेला।” अनि परमप्रभुको सामुन्नेबाट आगो निस्क्यो, र धूप चढाउने ती दुई सय पचास जनालाई भस्म पार्यो। गन्ती 16:28-35।

१८८८ को विद्रोह कोरह, दाथान, अबीराम, र धूप चढाउने २५० जनाको विद्रोहद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। ती २५० जनाले एक त्रिविध महासंघसँग गठबन्धन गरेका थिए, जो आइतबारको व्यवस्थासम्म आइपुग्दछ, जब संयुक्त राज्य अमेरिका, अर्थात् पृथ्वीको पशुले, आफ्नो मुख खोलेर अजिङ्गरझैँ बोल्दछ। त्यस बिन्दुमा, उत्तरकालीन वर्षा अपरिमित रूपमा खन्याइन्छ, ठीक त्यसरी नै जसरी धूप चढाउने ती २५० जना स्वर्गबाट झरेको आगोद्वारा नाश गरिएका थिए। ती २५० जनाले एक झूटो धार्मिक प्रणालीको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जो आइतबारको व्यवस्थाको समयमा उत्तरकालीन वर्षाको उण्ड्याइमा नष्ट गरिन्छ। कोरह र उसका साथिहरूमाथि पृथ्वी फाट्नु, प्रकाश ११ को भूकम्प हो, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो मुख खोलेर अजिङ्गरझैँ बोल्ने कुरालाई पहिचान गराउँछ। जब ती २५० जनामाथि स्वर्गबाट आगो झर्‍यो, त्यसले कर्मल पर्वतमा एलियाहको आगोलाई प्रतिरूपित गर्‍यो, जब ती झूटा अगमवक्ताहरू मारिएका थिए। कर्मल पर्वतमा एलियाहको आगो आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ, त्यसैले ती २५० जनामाथिको आगो उत्तरकालीन वर्षाको आइतबार-व्यवस्थाको आगो हो।

कोरहको विद्रोहसँग सम्बन्धित गन्तीको खण्ड, यहोशू र कालेबद्वारा प्रस्तुत प्रतिज्ञाको देशसम्बन्धी सन्देशविरुद्धको विद्रोहसँग भविष्यवाणीगत रूपमा समरेखित छ। त्यो विद्रोहले बाइबलीय “उत्तेजनाको दिन” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। कोरहको विद्रोहसम्बन्धी उक्त खण्डमा भनिएको छ, “तिमीहरूले बुझ्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमप्रभुलाई उत्तेजित पारेका छन्।”

बुझ्नेहरू बुद्धिमान् हुन्, र बुद्धिमान्हरूले यो बुझ्नुपर्नेछ कि कोरहको विद्रोहको इतिहासलाई प्रतिज्ञात देशसम्बन्धी यहोशूको सन्देशविरुद्धको विद्रोहमाथि लागू गरिनुपर्छ। त्यो विद्रोह कादेशमा भयो, र कादेश तथा कोरहको विद्रोह दुवै

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिज्मको विद्रोह हुन्। धूप चढाउने कोरह र ती २५० जना पुरुषहरूले इजकिएल ८ मा सूर्यतर्फ निहुरिरहेका २५ जना पुरुषहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे। इजकिएल ८ का ती प्राचीन पुरुषहरूले यरूशलेममा सम्पन्न हुने क्रमशः बढ्दै जाने चार घिनलाग्दा कुराहरूमध्ये चौथोलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र यरूशलेम परमेश्वरको मण्डलीको प्रतीक हो।

पहिलो घृणित वस्तु ईर्ष्याको प्रतिमा हो, दोस्रो लुकेका कोठाहरू हुन्, तेस्रो तम्मूजको लागि रुदन गर्नु हो, अनि त्यसपछि ती २५ जना मानिसहरू सूर्यलाई दण्डवत् गर्छन्। त्यसपछि नवौँ अध्यायले आठौँ अध्यायमा प्रस्तुत गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र रुँदै रहनेहरू को हुन् भन्ने कुरा चिन्हित गर्दछ। जो सुस्केरा हाल्छन् र रुन्छन्, तिनीहरू पूर्वबाट उक्लेर आउने स्वर्गदूतद्वारा छाप लगाइएका हुन्छन्। स्वर्गदूत एक सन्देशवाहक हो, र यसले एउटा सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पूर्वबाट आएको छाप लगाउने सन्देश पूर्वीय बतासको सन्देश हो, र त्यो इस्लामको सन्देश हो। जब एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइन्छ, तब विनाश गर्ने स्वर्गदूतहरूले आफ्ना काम आरम्भ गर्छन्, ठीक त्यहीँ जहाँ भविष्यवाणीको बाह्य रेखाले सिकाउँछ कि “राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ।” कोरहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरू माथि न्याय पूरा हुनुअघि, विद्रोहीहरूलाई यरूशलेमबाहिर लगिन्छ। दुष्टहरूलाई यरूशलेमबाट हटाइन्छ, किनकि यरूशलेमबाट भानेहरू धर्मीहरू होइनन्।

अनि आत्मा मलाई उठायो, र पूर्वतिर फर्केको परमप्रभुको भवनको पूर्वी ढोकासम्म ल्यायो; अनि हेर, ढोकाको प्रवेशद्वारमा पच्चीस जना मानिसहरू थिए; तिनीहरूका बीचमा मैले अजूरका छोरा याजान्याह र बनायाहका छोरा पलत्याहलाई, जो प्रजाका प्रधानहरू थिए, देखें।

त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, यी नै ती मानिसहरू हुन् जसले दुष्ट योजना रद्दछन् र यस शहरमा अधर्मी सल्लाह दिन्छन्; जसले भन्दछन्, समय नजिक छैन; आओ, हामी घरहरू बनाऔँ; यो सहर कडाइ हो, र हामी मासु हौं।

यसकारण तिनीहरूको विरुद्धमा अगमवाणी गर, हे मानिसको पुत्र, अगमवाणी गर। अनि परमप्रभुको आत्मा ममाथि आयो, र उहाँले मलाई भन्नुभयो, बोल; परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ;

यसरी तिमीहरूले भनेका छौ, हे इस्राएलको घराना: किनकि तिमीहरूको मनमा उठ्ने कुराहरू—ती प्रत्येकलाई म जान्दछु। तिमीहरूले यस शहरमा आफ्ना मारिएकाहरूलाई अत्यन्त बढाएका छौ, र यसको सडकहरूलाई मारिएकाहरूले भरिदिएका छौ। यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले यसका बीचमा राखेका तिमीहरूका मारिएकाहरू नै मासु हुन्, र यो शहर हाँडी हो; तर म तिमीहरूलाई यसको बीचबाट बाहिर निकाल्नेछु। तिमीहरूले तरवारको भय मानेका छौ; र म तिमीहरूमाथि तरवार ल्याउनेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। अनि म तिमीहरूलाई यसको बीचबाट बाहिर निकाल्नेछु, र परदेशीहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु, र तिमीहरूका बीचमा न्यायको कार्यान्वयन गर्नेछु। तिमीहरू तरवारले ढल्नेछौ; म इस्राएलको सिमानामा तिमीहरूको न्याय गर्नेछु; अनि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। यो शहर तिमीहरूको हाँडी हुनेछैन, न त तिमीहरू यसको बीचमा मासु हुनेछौ; तर म इस्राएलको सिमानामा तिमीहरूको न्याय गर्नेछु। अनि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ; किनकि तिमीहरू मेरा विधिहरूमा हिँडेका छैनौ, न त मेरा न्यायहरू कार्यान्वयन गरेका छौ, तर तिमीहरूको वरिपरि रहेका जातिहरूका रीतिअनुसार गरेका छौ।

अनि यस्तो भयो कि जब मैले अगमवाणी गरिरहेको थिएँ, तब बनायाहका छोरा पलत्याह मरे। तब म आफ्नो मुखमा भुइँतिर लडें, र ठूलो स्वरले पुकार गर्दै भनँ, आह, प्रभु परमेश्वर! के तपाईंले इस्राएलका बाँकी रहेकाहरूको पूर्ण अन्त गर्नुहुनेछ? इजकिएल ११:१-१३।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब गहुँलाई जुडाभाटाबाट अलग गरिन्छ, यरूशलेम शुद्ध पारिन्छ। २५ जनाद्वारा, अर्थात् कोरहका २५० जनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरू मर्नका लागि यरूशलेमको “सीमा” बाहिर लगिन्छन्। २५ त्यो संख्या हो जसले एक हप्तासम्म सेवा गर्ने पूजाहारीहरूलाई जनाउँछ, र २५० को दसगुणा

संख्याद्वारा प्रतीकित हुँदा यसले विश्वव्यापी मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि दस विश्वव्यापकताको प्रतीक हो। संघर्षरत मण्डलीलाई गहुँ र जुडाभाटा दुवैबाट बनेको मण्डलीका रूपमा परिभाषित गरिन्छ, र विजयी मण्डलीले केवल गहुँ मात्र भएको मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

“के परमेश्वरको कुनै जीवित मण्डली छैन? उहाँको एक मण्डली छ, तर त्यो विजयी मण्डली होइन, लडाकु मण्डली हो। हामीलाई दुःख लाग्छ कि त्यहाँ दोषपूर्ण सदस्यहरू छन्, कि गहुँका बीचमा झारहरू छन्। येशूले भन्नुभयो: ‘स्वर्गको राज्य त्यस मानिसजस्तै हो, जसले आफ्नो खेतमा असल बीउ छर्‍यो; तर मानिसहरू सुतेको बेला, त्यसको शत्रु आयो र गहुँका बीचमा झार छर्‍यो, अनि आफ्नो बाटो लाग्यो.... तब घरधनीका नोकरहरू आएर उसलाई भने, प्रभु, के तपाईंले आफ्नो खेतमा असल बीउ छर्नुभएको थिएन र? अनि यसमा झार कहाँबाट आयो? उसले तिनीहरूलाई भन्यो, यो काम शत्रुले गरेको हो। नोकरहरूले उसलाई भने, के त हामी गएर तिनीहरूलाई उखेली बटुल्न? तर उसले भन्यो, होइन; नत्र झार उखेल्दा तिनीहरूले तिनसँगै गहुँ पनि उखेल्नेछौ। दुवैलाई कटनी नहुन्जेलसम्म सँगसँगै बढ्न देओ; अनि कटनीको समयमा म काट्नेहरूलाई भन्नेछु, पहिले झारहरूलाई बटुल र जलाउनका लागि मुठा-मुठामा बाँध; तर गहुँलाई मेरो भण्डारमा जम्मा गर।”

“गहुँ र जङ्गली झारको दृष्टान्तमा, जङ्गली झारलाई किन नउखेलियो भन्ने कारण हामी देख्छौं; त्यो यसकारण कि जङ्गली झारसँगै गहुँ पनि जरैबाट उखेलिन नपरोस्। मानवीय धारणा र निर्णयले गम्भीर भूलहरू गर्नेथिए। तर कुनै भूल हुनुभन्दा, र गहुँको एउटा मात्र बाला पनि जरैबाट उखेलिनुभन्दा, स्वामी भन्नुहुन्छ, ‘कटनीसम्म दुवैलाई सँगसँगै बढ्न देऊ;’ त्यसपछि विनाशको लागि ठहर गरिएका जङ्गली झारलाई स्वर्गदूतहरूले बटुल्नेछन्। हाम्रा त्यस्ता मण्डलीहरूमा, जसले उन्नत सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी गर्दछन्, गहुँका बीचमा जङ्गली झारसँगै दोषपूर्ण र भूलमा परेका मानिसहरू भए तापनि, परमेश्वर दीर्घसहिष्णु र धैर्यवान् हुनुहुन्छ। उहाँले भूलमा परेकाहरूलाई ताडना दिनुहुन्छ र चेतावनी दिनुहुन्छ, तर उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुन्न, जो उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन चाहनुभएको पाठ सिक्न लामो समय लगाउँछन्; उहाँले गहुँबाट जङ्गली झार उखेलेर अलग गर्नुहुन्न। जङ्गली झार र गहुँ कटनीसम्म सँगसँगै बढ्नुपर्छ; जब गहुँ पूर्ण वृद्धि र विकासमा पुग्छ, तब पकिसकेपछि आफ्नै स्वभावका कारण त्यो जङ्गली झारबाट पूर्णतः छुट्टै चिनिनेछ।”

“पृथ्वीमा रहेको ख्रीष्टको मण्डली अपूर्ण हुनेछ, तर परमेश्वरले त्यसको अपूर्णताको कारण आफ्नी मण्डलीलाई नष्ट गर्नुहुन्न। अतीतमा पनि त्यस्ता मानिसहरू थिए, र भविष्यमा पनि हुनेछन्, जो ज्ञानअनुसार नभएको जोशले भरिएका हुन्छन्, जसले मण्डलीलाई शुद्ध पार्न र गहुँका बीचबाट जंगली घाँस उखेलेर फाल्न खोज्नेछन्। तर भूल गरिरहेकाहरू र मण्डलीभित्र अपरिवर्तित रहेकाहरूलाई कसरी व्यवहार गर्ने भन्ने विषयमा ख्रीष्टले विशेष ज्योति दिनुभएको छ। चरित्रमा त्रुटिपूर्ण ठानेकाहरूलाई अलग पार्ने काममा मण्डलीका सदस्यहरूले कुनै आकस्मिक, अन्ध-जोशी, हतारपूर्ण कदम चाल्नु हुँदैन। गहुँका बीचमा जंगली घाँस देखा पर्नेछ; तर परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको तरिकाबाहेक जंगली घाँस उखेल्नु, त्यसलाई त्यसै छोडिदिनुभन्दा अझ बढी हानिकारक हुनेछ। प्रभुले साँच्चै परिवर्तन भएका मानिसहरूलाई मण्डलीमा ल्याइरहनुभएको बेला, शैतानले पनि त्यही समयमा अपरिवर्तित व्यक्तिहरूलाई त्यसको सहभाजितामा ल्याइरहेको हुन्छ। ख्रीष्टले असल बीउ छरिरहनुभएको बेला, शैतानले जंगली घाँस छरिरहेको हुन्छ। मण्डलीका सदस्यहरूमाथि निरन्तर क्रियाशील रहने दुई विरोधी प्रभावहरू छन्। एउटा प्रभाव मण्डलीको शुद्धीकरणका लागि कार्यरत छ, र अर्को प्रभाव परमेश्वरका जनलाई भ्रष्ट पार्ने काममा लागिपरेको छ।” Testimonies to Ministers, 45, 46.

दुष्टहरूलाई नाश गरिनका लागि यरूशलेमको बाहिर लगिन्छ। तिनीहरू कटनीको समयमा हटाइन्छन्, जुन त्यही समय पनि हो जब गहुँ पाकिसकेको हुन्छ, किनकि त्यही बेला गहुँलाई पेन्टेकोस्तका दुई हल्लाइने रीटीहरूको प्रथमफलस्वरूप हल्लाइने भेटीका रूपमा एकसाथ संकलन गरिन्छ। गहुँको प्रथमफलको कटनी बाइबलीय अगमवाणीको एक विशिष्ट विषय हो। गहुँ र झारको छुट्याइले यही विषयलाई सम्बोधन गर्दछ, र ख्रीष्टका धेरै दृष्टान्तहरूले यस अत्यन्त महत्त्वपूर्ण अगमवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नलाई पहिचान गराउँछन्।

“फेरि, यी दृष्टान्तहरूले यो शिक्षा दिन्छन् कि न्यायपछि कुनै अनुग्रह-अवधि रहनेछैन। जब सुसमाचारको कार्य पूरा हुन्छ, तब तुरुन्तै असल र दुष्टबीचको छुट्याइ हुन्छ, र प्रत्येक वर्गको भाग्य सदासर्वदा लागि निश्चित हुन्छ।”

गहुँको अर्पण एक लाख चवालीस हजार हुन्, र तेस्रो स्वर्गदूतले गहुँलाई झारपातबाट अलग गर्छ।

“त्यसपछि मैले तेस्रो स्वर्गदूतलाई देखें। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भने, ‘उसको वचन भयप्रद छ, उसको मिशन भयानक छ। ऊ त्यही स्वर्गदूत हो जसले गहुँलाई झारबाट छानेर छुट्याउनुपर्नेछ, र गहुँलाई स्वर्गीय भण्डारका लागि छाप लगाउने वा बाँध्नेछ।’ यी कुराहरूले सम्पूर्ण मन, सम्पूर्ण ध्यानलाई संलग्न गराउनुपर्छ। फेरि मलाई यो देखाइयो कि हामी दयाको अन्तिम सन्देश पाइरहेका छौं भनी विश्वास गर्नेहरू, दिनहुँ नयाँ भ्रम ग्रहण गरिरहेका वा आत्मसात् गरिरहेका व्यक्तिहरूबाट अलग रहनु आवश्यक छ। मैले देखें कि न त जवान न त वृद्धले नै भ्रम र अन्धकारमा रहेका व्यक्तिहरूका सभाहरूमा उपस्थित हुनुपर्छ। स्वर्गदूतले भने, ‘मनलाई कुनै लाभ नदिने कुराहरूमा बसिरहन नदेओस्।’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

तेस्रो स्वर्गदूतले गहुँलाई छाप लगाउँछ र गहुँलाई झारपातबाट अलग पनि गर्दछ। तेस्रो स्वर्गदूतले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ २५ जना पुरुषहरू—जसले लाओदिकियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको नेतृत्वलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्—यरूशलेमको बाहिर लगेर न्याय गरिन्छ। त्यही बिन्दुमा युद्धरत मण्डली विजयी मण्डलीमा रूपान्तरित हुन्छ।

“कार्य चाँडै समाप्त हुन लागिरहेको छ। संघर्षरत कलीसियाका ती सदस्यहरू, जसले आफूलाई विश्वासयोग्य प्रमाणित गरेका छन्, विजयी कलीसिया हुनेछन्। हाम्रो विगतको इतिहासलाई पुनरावलोकन गर्दा, हाम्रो वर्तमान अवस्थामा उन्नतिका प्रत्येक पाइलामाथि यात्रा गरिसकेपछि, म भन्न सक्छु, परमेश्वरको स्तुति होस्! परमेश्वरले के गर्नुभएको छ भनी जब म देख्छु, तब म आश्चर्यले भरिन्छु र नेताको रूपमा ख्रीष्टमाथि भरोसाले परिपूर्ण हुन्छु। भविष्यको विषयमा हामीलाई डराउनुपर्ने केही छैन, यदि हामीले प्रभुले हामीलाई डोर्‍याउनुभएको मार्ग र हाम्रो विगतको इतिहासमा उहाँको शिक्षालाई बिर्सिँदैनौं भने मात्र।” General Conference Bulletin, January 29, 1893.

गहुँबाट झार अलग गर्ने भविष्यसूचक विषय बाइबलीय भविष्यवाणीको एक प्रमुख विषय हो। ख्रीष्टले मन्दिरलाई शुद्ध पार्नुभएको घटना यस कार्यको एउटा दृष्टान्त हो; यसको चरमबिन्दु आइतबारको व्यवस्थामा घटित हुन्छ, किनकि त्यहाँ हामी देख्छौं कि न्याय गरिनुपर्नेहरूलाई मर्नको लागि यरूशलेमको सिमानासम्म लगिएको थियो।

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको अपवित्र अपमानजनक कलुषताबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा मण्डलीहरूलाई दुई भिन्न आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल ढल्यो, ढल्यो, त्यो महान् सहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पियायो’ (प्रकाश 14:8)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यस्तो भनी एक स्वर सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू त्यसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले त्यसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि त्यसका पापहरू आकाशसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले त्यसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ’ (प्रकाश 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

गहुँ र झारको मण्डली आइतबारको व्यवस्थाको संकटसम्म रहिरहन्छ, जब झारहरू हटाइन्छन्—मानवीय शक्तिद्वारा होइन, तर तेस्रो स्वर्गदूतद्वारा—जसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, तर साथै पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई पनि, जुन त्यसबेला बढ्दै ठूलो पुकारमा परिणत हुन्छ। झारहरू, गहुँझैँ, भविष्यवाणीसम्बन्धी साक्ष्यको एक अङ्ग हुन्। परमेश्वरको प्रबन्ध आइतबारको व्यवस्थामा पुग्छ, र तेस्रो स्वर्गदूतले मन्दिरलाई दोस्रो पटक शुद्ध पार्छ। उहाँले यसलाई २२ अक्टोबर, १८४४ मा शुद्ध पार्नुभयो, र मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण आइतबारको व्यवस्था हो।

इतिहासका ती बाह्य तत्त्वहरू, जसले आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोर्‍याउँछन्, विजयी कलीसियाको साक्षीको एक प्रमुख अंश हुन्, जसरी झार, गहुँ, र यी दुई वर्गको बाँधाइ पनि हुन्। प्रकाशको पुस्तकका समापन सन्देशहरू ती तीन

स्वर्गदूतहरूका सन्देशहरू हुन्, र तिनले यी दुई वर्गलाई अलग पार्छन् र बाँध्छन्; तर यो देख्नु महत्त्वपूर्ण छ कि सिस्टर ह्याइटले ती “समापन सन्देशहरू” ले “कटनीलाई पकाउँछन्” भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। कटनीलाई पकाउने त्यो समापन सन्देश पछिल्लो वर्षा हो, र त्यही आगो हो जसले ती 250 जनालाई “विनाशका आगोका लागि दाउराका मुठाजस्तै” बाँध्छ।

“यूहन्नालाई मण्डलीको अनुभवसँग सम्बन्धित गहन र रोमाञ्चक रुचिका दृश्यहरू खोलिए। उनले परमेश्वरका जनताको स्थिति, जोखिमहरू, संघर्षहरू, र अन्तिम छुटकारा देखे। उनले ती अन्तिम सन्देशहरू अभिलेख गरे, जसले पृथ्वीको फसललाई पाक्न तयार पार्नेछन्—चाहे स्वर्गीय भण्डारका लागि पूलाका रूपमा होस्, वा विनाशको आगोका लागि दाउराका बोझाहरूका रूपमा। विशाल महत्त्वका विषयहरू उनलाई प्रकट गरिए, विशेषतः अन्तिम मण्डलीका लागि, ताकि जो त्रुटिबाट सत्यतर्फ फर्कनेछन् तिनीहरूलाई आफ्नो अगाडि रहेका संकटहरू र संघर्षहरूको विषयमा शिक्षा दिइयोस्। पृथ्वीमाथि के आउन लागेको छ भन्ने विषयमा कोही पनि अन्धकारमा रहनु आवश्यक छैन।” The Great Controversy, 341.

मन्दिरको उहाँद्वारा गरिने शुद्धीकरण, यूहन्ना बप्तिस्मादाताले आफ्नो सेवकाइपछि आउनुहुने व्यक्तिको रूपमा परिचय गराउनुभएको डर्ट ब्रश मानिसको कार्यद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ। मिलरको सपनामा फोहोरमैला बढारेर बाहिर निकाल्ने व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्छ।

“प्रभु धर्मी र दुष्टबीचको भिन्नता प्रकट गर्न लाग्नुभएको छ; किनकि उहाँको ‘विनोदङ्ग प्यान उहाँको हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई पूर्णरूपमा सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँलाई आफ्नो भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भुसलाई उहाँले ननिम्ने आगोले जलाउनुहुनेछ।” Review and Herald, November 8, 1892.

१८४९ मा प्रभुले आफ्ना जनहरूको बाँकी रहेकाहरूलाई जम्मा गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो भनी जब सिस्टर ह्याइटले पहिचान गरिन्, तब उनले यशैयालाई उद्धृत गरिन्; र यशैया तथा सिस्टर ह्याइटले एक लाख चवालीस हजारको अन्तिम जम्मा हुने कार्यलाई पहिचान गरिरहेका छन्। जम्मा गर्ने प्रक्रियामा पहिलो निराशाको रूपमा चित्रित छरपस्ट हुनु र पुनः जम्मा हुनु समावेश छ, जसले ढिलाइको समयको अन्त्यमा हुने जम्मा हुनतर्फ डोर्‍याउँछ। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यका यी प्रत्येक तत्त्व बाइबलीय भविष्यवाणीका विशिष्ट विषयहरू हुन्। पापलाई यसको निष्कर्षमा पुर्‍याउन प्रभुले आफ्नो साधनको रूपमा प्रयोग गर्नुहुने बाह्य इतिहास दानियेल ११:११ मा चित्रित गरिएको छ; र अन्तिम जम्मा हुनु यशैया ११:११ मा पाइन्छ; र ढिलाइको समयको अन्त्य प्रकाश ११:११ मा पाइन्छ, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा गहुँ र सामाको छुट्ट्याइने कार्य इजकिएल ११:११ मा अवस्थित छ:

यो सहर तिमीहरूका लागि कडाह हुनेछैन, न त तिमीहरू त्यसको बीचको मासु हुनेछौ; तर म तिमीहरूको न्याय इसाएलको सिमानामा गर्नेछु। इजकिएल ११:११।

योएलमा “नयाँ दाखरस” ती प्राचीन वृद्ध पुरुषहरूबाट काटिएको छ, जो पवित्रस्थानका संरक्षकहरू हुनु पर्ने थिए। मध्यरातको पुकारको सन्देश नै योएलको नयाँ दाखरस हो, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा तल ओर्लने आगोलाई पिन्तेकुस्तको आगोद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा पूर्वछाया दिइएको थियो। त्यो आगोले एउटा सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन नयाँ दाखरस हो, तर त्यही सन्देशले धूप चढाउने २५० जना पुरुषहरूलाई नाश पनि गर्दछ। लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीको अन्त्य आइतबारको व्यवस्थामा हुन्छ, किनकि त्यही बेला आगो नापबिने खन्याइन्छ र त्यसले धूप चढाउने २५० जना पुरुषहरूलाई नाश गर्दछ; यसकारण यसले तिनीहरूको आराधनापद्धतिलाई पनि नाश गर्दछ।

यदि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसिया आइतबारको व्यवस्थाको समयमा विश्वासयोग्य रह्यो भने, संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारको शक्ति र सामर्थ्यले त्यसलाई बन्द गरिदिनेछ। यदि त्यो अविश्वासी रह्यो भने, त्यसले केवल आफ्नो नाम फर्स्ट-डे एडभेन्टिस्ट कलीसिया वा त्यससँग मिल्दोजुल्दो कुनै अन्य नाममा परिवर्तन गर्नेछ। धार्मिक होस् वा अधार्मिक, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसिया आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अगाडि जाँदैन। भविष्यवाणीसम्बन्धी

साक्षीले यो पहिचान गराउँछ कि एडभेन्टवादले 9/11 मा पुराना मार्गहरूको सन्देशलाई अस्वीकार गर्यो, र ती पुराना मार्गहरूले आइतबारको व्यवस्थामा बन्द ढोकासम्म पुऱ्याउँछन्। ती 25 जना मानिसलाई इजकिएलको खण्डमा “अजूरका छोरा याजान्याह, र बनायाहका छोरा पलत्याह, जो प्रजाका अगुवाहरू थिए” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

तिनीहरूको नामले परमेश्वरका जनहरूको विशेषताहरू प्रकट गरेको दाबी गर्छ, तर त्यो केवल बाह्य स्वीकार मात्र हो। याजान्याहको अर्थ “परमेश्वरले सुन्नुहुन्छ” हो, र उनी आजूरका छोरा हुन्, जसको अर्थ “सहायता गर्नु र रक्षा गर्नु” हो। सिस्टर ह्याइट भन्छिन् कि ती २५ जना मानिसहरू “आजूर” द्वारा संकेत गरिएझैं संरक्षकहरू हुनुपर्ने थियो। उनका छोराहरूले परमेश्वरलाई “सुन्ने” दाबी गर्छ, तर ऊ त्यस वर्गको हो, जसले देखेर पनि देख्दैन, र सुनेर पनि सुन्दैन। पलत्याहको अर्थ “परमेश्वरद्वारा उद्धार गरिएको” हो, र उनका पिता “बनायाह” को अर्थ “परमेश्वरले निर्माण गर्नुभएको” हो। जब इजकिएलले आफ्नो चेतावनीको सन्देश समाप्त गरे, पलत्याह मरे।

यो सहर तिमीहरूको कढाई हुनेछैन, न त तिमीहरू त्यसको बीचको मासु हुनेछौ; तर म तिमीहरूलाई इस्राएलको सिमानामै न्याय गर्नेछु। अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभु हुँ; किनकि तिमीहरू मेरा विधिहरूमा हिँडेका छैनौ, न त मेरा न्यायहरू पालन गरेका छौ, तर तिमीहरू वरिपरिका अन्यजातिहरूका चालचलनअनुसार गरेका छौ। अनि यस्तो भयो, जब मैले अगमवाणी गर्दै थिएँ, तब बनायाहका छोरा पलत्याह मरे। त्यसपछि म मेरो मुखको बलमा भुइँमा परें, र ठूलो स्वरले कराएँ, अनि भनेँ, हाय, प्रभु परमेश्वर! के तपाईंले इस्राएलका बाँकी रहेकाहरूलाई पूर्णतः नाश गर्नुहुनेछ? इजकिएल 11:11-13.

इजकिएलको ठूलो पुकारमा पलत्याह मरे। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको परिपूर्तिमा, १८ जुलाई २०२० मा गर्हु सडकमा मरे। गर्हु भनेका मोशा र एलियाह हुन्—परमेश्वरको वचनका पहिलो लेखक, र आउनुहुने एलियाहको प्रतिज्ञा, पुरानो करारको अन्तिम कथन हो। अल्फा र ओमेगा सदोम र मिश्रको सडकमा मारिन्छन्, तर प्रकाशको पुस्तक ११:११ मा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, तिनीहरू २०२४ मा पुनर्जीवित हुन्छन्। तिनीहरू मरेका बेला, सदोम र मिश्रले आनन्द मनाए। इजकिएलले पलत्याहको मृत्यु अवशेषको समयमा राख्छन् जब तिनले यसो भन्छन्, “हाय, प्रभु परमेश्वर! के तपाईंले इस्राएलको अवशेषलाई पूर्णतः अन्त्य गर्नुहुनेछ?” यशैयाहका अनुसार, सदोम अवशेषको समयमा रहेको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली हो।

हे आकाश, सुन; हे पृथ्वी, कान लगा: किनकि परमप्रभुले भन्नुभएको छ, मैले सन्तानहरूलाई पालनपोषण गरी हुर्काएँ, तर तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरेका छन्। गोरुले आफ्ना मालिकालाई चिन्छ, र गधाले आफ्ना स्वामीको डुँडलाई चिन्छ; तर इस्राएलले चिन्दैन, मेरा जनले विचार गर्दैनन्।

हाय, पापी जाति! अधर्मको बोझले थिचिएको प्रजा, दुष्कर्मीहरूको सन्तान, भ्रष्ट पार्ने छोराछोरीहरू! तिनीहरूले परमप्रभुलाई त्यागेका छन्, तिनीहरूले इस्राएलका पवित्रलाई क्रोध दिलाएका छन्, तिनीहरू पछाडि फर्केर टाढा गएका छन्। तिमीहरूलाई अझै किन प्रहार गरियोस्? तिमीहरू त झन्झन्विद्रोह गर्दै जानेछौ। सारा शिर बिरामी छ, र सारा हृदय निर्बल भएको छ। खुट्टाको पैतलादेखि शिरसम्म त्यसमा कुनै स्वस्थता छैन; तर घाउहरू, चोटहरू, र पूस भरिएका कुहिने फोका मात्र छन्; ती न त थुनिएका छन्, न त बाँधिएका, न त तेलले मलम लगाइएका। तिमीहरूको देश उजाड भएको छ, तिमीहरूका सहरहरू आगोले जलाइएका छन्; तिमीहरूको भूमि तिमीहरूकै सामु परदेशीहरूले निलिरहेका छन्, र त्यो परदेशीहरूद्वारा उल्ट्याइएझैं उजाड भएको छ। अनि सियोनकी छोरी दाखबारीको एउटा छाप्रोझैं, काँक्राको बगैँचाको एउटा झुपडीझैं, घेराबन्दीमा परेको एउटा सहरझैं मात्र बाँकी छे।

यदि सेनाहरूका परमप्रभुले हाम्रा निम्ति एकदमै सानो अवशेष नछोड्नुभएको भए, हामी सदोमजस्तै हुनेथियौं, र हामी गमोराजस्तै ठहरिनेथियौं। हे सदोमका शासकहरू, परमप्रभुको वचन सुन; हे गमोरा का मानिसहरू, हाम्रा परमेश्वरको व्यवस्था ध्यान दिएर सुन। यशैया 1:2-10।

अवशेषको अवधिमा मोशा र एलिया सदोम र मिश्रमा मारिन्छन्। मिश्र भ्रष्ट राज्यकौशलको प्रतीक हो र सदोम भ्रष्ट चर्चकौशलको। बेनायाहका छोरा पलत्याह आइतबारको व्यवस्थाको समयमा मर्छन्, जसलाई यशैयाले उक्साहटको बाइबलीय दिनसँग मिलाउँछन्, जुन या त 1863 हो, वा आइतबारको व्यवस्था। बेनायाहका छोरा पलत्याहले ती व्यक्तिहरूको जालसाजी प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले वास्तवमा परमेश्वरको वचन सुन्छन्। अवशेषको समयमा मोशा र एलियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका व्यक्तिहरू मारिन्छन् र त्यसपछि पुनर्जीवित हुन्छन्। त्यो पुनरुत्थान 2023 को जुलाईमा उजाड-स्थानमा पुकार्ने एक आवाजबाट आरम्भ भयो। 2024 देखि गहुँ र जङ्गली झारको अन्तिम पृथक्करण आरम्भ भइसकेको छ।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीले आफूहरू हराइसकेका छन् भन्ने थाहा पाउनेछन्।

यो सहर तिमीहरूका निम्ति हाँडी हुनेछैन, न त तिमीहरू त्यसको बीचमा रहेको मासु हुनेछौ; तर म तिमीहरूलाई इस्राएलको सिमानामै न्याय गर्नेछु। अनि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ; किनकि तिमीहरू मेरा विधिहरूमा हिँडेका छैनौ, न त मेरा न्यायहरू पालन गरेका छौ, तर तिमीहरूका वरिपरि रहेका अन्यजातिहरूका चालचलनअनुसार गरेका छौ। अनि यस्तो भयो कि जब मैले अगमवाणी गर्ने, तब बेनायाहका छोरा पलत्याह मरे। इजकिएल 11:11-13.

पलत्याहको मृत्यु—जसको नामको अर्थ “परमेश्वरद्वारा छुटकारा पाएको” हो—यस प्रसङ्गमा “मृत्युलाई सुम्पिएको” भन्ने अर्थ दिन्छ, ठीक त्यही बिन्दुमा जहाँ एघारौँ घण्टाका कामदारहरू दानिएल ११ को एकचालीसौँ पदमा उत्तरका राजाको हातबाट छुटकारा पाउँछन्। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पलत्याह उत्तरका राजाको हातमा सुम्पिन्छ। पलत्याह, बेनायाहका छोरा, जसको अर्थ हो, “परमेश्वरले निर्माण गर्नुभएको कुरा।” ठीक त्यही बिन्दुमा, जहाँ परमेश्वरले आइतबारको व्यवस्थामा विजयी कलीसियाका रूपमा उच्च पार्न फेरि एकपटक मन्दिर निर्माण गर्नुभएको हुन्छ, त्यहाँ पलत्याहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरू मृत्युलाई सुम्पिइन्छन्; किनकि पुराना उजाड स्थानहरू पुनर्निर्माण गर्ने कार्यमा सहभागी हुनुको सट्टा, उनीहरू आफ्नै लागि तोबियाहको चिहान निर्माण गरिरहेका थिए। पलत्याहले यशैयाको “टाउकोदेखि खुट्टासम्म” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अर्थात् पापले पूर्ण रूपमा भरिएको एउटा शरीर। त्यो शरीर प्रगतिशील विद्रोहका चार पुस्ताको समापनमा रहेको लाओडिकीया-स्थिति भएको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट कलीसिया हो, जसलाई यशैयाले “झन्-झन् विद्रोह गर्दै” भनेर व्यक्त गर्दा बढ्दो विद्रोहका रूपमा वर्णन गर्छन्। अन्तिम परीक्षाको प्रक्रियामा, जुन २०२४ मा सुरु भयो, गहुँ साढे तीन दिनसम्म मृत रहन्छ, त्यसपछि पुनर्जीवित हुन्छ; त्यस बिन्दुमा उनीहरूले जान्नेछन् कि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ।

यसकारण अगमवाणी गर र तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, हे मेरा प्रजाजनहो, म तिमीहरूका चिहानहरू खोल्नेछु, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट बाहिर निकाल्नेछु, र तिमीहरूलाई इस्राएलको देशमा ल्याउनेछु। अनि जब म तिमीहरूका चिहानहरू खोल्नेछु, हे मेरा प्रजाजनहो, र तिमीहरूलाई तिमीहरूका चिहानहरूबाट माथि उठाएर ल्याउनेछु, तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। अनि म मेरो आत्मा तिमीहरूभित्र राख्नेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ, र म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै आफ्नै देशमा बसाल्नेछु; तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभुले यो भनेको हुँ र यसलाई पूरा गरेको छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। इजकिएल 37:12-14.

झूटा पूजाहारीपना, जसलाई आइतबारको व्यवस्थामा २५ जनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, त्यसबेला थाहा पाउनेछ कि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। गहुँले २०२४ मा परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी जान्दछ, र जङ्गली घाँसहरू आइतबारको व्यवस्थामा, जब धेरै ढिला भइसकेको हुन्छ, त्यस ज्ञानमा जागृ छन्। यो अवधि एउटा चिहान र पुनरुत्थानबाट आरम्भ हुन्छ र एउटा चिहान तथा पुनरुत्थानविना अन्त हुन्छ। आरम्भका गहुँले परमेश्वरलाई चिन्छन्, जब उहाँले प्रकाश ११ को पुनरुत्थान पूरा गर्नुहुन्छ, र जङ्गली घाँसहरूले त्यसै अध्यायको आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी भूकम्पमा जान्दछन्। ती दुई मार्गचिन्हहरूको बीचमा, पछिल्लो वर्षाको परीक्षाको प्रक्रियाले दुवै वर्गलाई कटनीका लागि परिपक्वतामा पुर्‍याउँछ।

योएलको सन्देश दाखबारीको गीत हो, तर यसले उठाउने पहिलो प्रश्न यो हो कि मानिसहरूले अघिल्ला दिनहरूद्वारा पछिल्ला दिनहरूलाई चिन्न सक्छन् कि सक्दैनन्। योएलका “वृद्धहरू” ले त्यसो गर्न सकेनन्, किनकि जब मध्यरातमा जागरणको पुकार आउँछ, तब तिनीहरू काटिन्छन्—परमप्रभुको मुखबाट उकेलिएका, ठीक त्यहीँ जहाँ पृथ्वीको पशुले बोल्न आफ्नो मुख खोल्छ, जुन स्थान त्यही पनि हो जहाँ बिलआमको गधीले बोलेकी थिई, र जहाँ यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेका पिताले बोलेका थिए।

“पुराना प्राचीन पुरुषहरू” माथिको न्याय यस प्रश्नमा आधारित छ कि के यो तिमीहरूका पितृपुरुषहरूका दिनहरूमा भएको थियो? यो खण्ड “यो सुन” भनेर आरम्भ हुन्छ। त्यसपछि यसले दुई साक्षीहरू प्रस्तुत गर्दछ, एउटा मानिसका चार पुस्ताहरू र अर्को कीराहरूका चार प्रकार। त्यसपछि तिनीहरू मध्यरात्रिको पुकारमा जागृत गरिन्छन्, तर केवल यति थाहा पाउन कि तिनीहरू परमेश्वरका चुनिएका करारका जनहरूका रूपमा छाडिएका छन्। तिनीहरू मद्य नभएकाले छाडिएका होइनन्; तिनीहरू गलत मद्य भएकाले छाडिएका हुन्। दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा, योएलको नयाँ दाखमद्य तेल हो।

तिनीहरूको मुक्ति यस कुराका सर्तहरूमा राखिएको छ कि उनीहरूले पछिल्लो वर्षाको सन्देशको “नयाँ दाखरस” ग्रहण गर्छन् कि गर्दैनन्। “पुराना र प्राचीन मानिसहरू”लाई यशैयाले “एफ्रेमका मतवालाहरू”का रूपमा पनि चित्रित गरेका छन्, र प्रकाशको पुस्तक सात अध्यायमा छाप लगाइएकाहरूको बीचमा एफ्रेमको प्रतिनिधित्व गरिएको छैन। उसको स्थान उसको भाइ मनश्शेले लिएको छ। मनश्शेभन्दा दुष्ट राजा भेटाउन कठिन छ, तर एफ्रेमका मतवालाहरूको स्थान उसैले लिन्छ।

“आफ्नै आत्मिक पतनको कारण शोकाकुल नहुने, न त अरूका पापहरूका निम्ति विलाप गर्ने वर्ग परमेश्वरको छापविना छोडिनेछ। प्रभुले आफ्ना सन्देशवाहकहरूलाई—हातमा संहारक हतियार भएका ती मानिसहरूलाई—यो आज्ञा दिनुहुन्छ: ‘तिमीहरू त्यसको पछिपछि सहरभरि जाऊ, र प्रहार गर; तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त तिमीहरूले करुणा देखाऊ: वृद्ध र जवान, दुवै कुमारिका, साना बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई समेत पूर्णतः मार; तर जसमा यो चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर। तब तिनीहरूले घरको अगाडि रहेका वृद्ध मानिसहरूबाट आरम्भ गरे।’”

“यहाँ हामी देख्छौं कि कलीसिया—प्रभुको पवित्रस्थान—नै परमेश्वरको क्रोधको प्रहार पहिले भोग्ने ठहरियो। ती वृद्ध पुरुषहरू, जसलाई परमेश्वरले महान् ज्योति दिनुभएको थियो र जो जनसमुदायका आत्मिक हितका रक्षकहरूका रूपमा उभिएका थिए, तिनीहरूले आफूलाई सुम्पिएको भरोसा विश्वासघात गरे। तिनीहरूले यस्तो धारणा ग्रहण गरे कि पहिलेका दिनहरूमा जस्तै अब हामीले चमत्कारहरू र परमेश्वरको शक्तिको स्पष्ट प्रकटतालाई अपेक्षा गर्नु आवश्यक छैन। समयहरू परिवर्तन भएका छन्। यी वचनहरूले तिनीहरूको अविश्वासलाई दृढ पार्छन्, र तिनीहरू भन्छन्: प्रभुले न भलो गर्नुहुनेछ, न त दुष्टता नै गर्नुहुनेछ। उहाँ आफ्ना जनलाई न्यायमा दण्ड दिन अत्यन्तै कृपालु हुनुहुन्छ। यस प्रकार ‘शान्ति र सुरक्षा’ नै ती मानिसहरूका मुखको पुकार बन्छ, जसले फेरि कहिल्यै तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उचाली परमेश्वरका जनलाई तिनीहरूका अपराधहरू र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाउनेछैनन्। यी मौन कुकुरहरू, जो भुक्न चाहँदैनथे, अपमानित परमेश्वरको न्यायोचित प्रतिशोध भोग्नेहरू यिनै हुन्। पुरुषहरू, कन्याहरू, र साना बालबालिकाहरू सबै एकसाथ नष्ट हुन्छन्।

“जसका कारण विश्वासीहरू हाय गर्दै र विलाप गर्दै थिए, ती घृणित कामहरू सीमित मानव आँखाले देख्न सक्ने हृदयसम्मका मात्र थिए; तर तीभन्दा धेरै नै भयानक पापहरू, जसले शुद्ध र पवित्र परमेश्वरको डाह जगाउँथे, प्रकट गरिएका थिएनन्। हृदयका महान् खोजकर्ता अधर्मका काम गर्नेहरूले गोप्य रूपमा गरेका प्रत्येक पापलाई जान्छुहुन्छ। यी मानिसहरू आफ्ना छलकपटमा आफैलाई सुरक्षित ठान्न थाल्छन् र उहाँको दीर्घसहनशीलताका कारण भन्छन् कि परमप्रभुले देख्नुहुन्न; अनि उहाँले पृथ्वी त्यागिसक्नुभएको हो जस्तै गरेर व्यवहार गर्छन्। तर उहाँले तिनीहरूको कपट पत्ता लगाउनुहुनेछ र तिनीहरूले यति सावधानीपूर्वक लुकाएका ती पापहरू अरूहरूको सामु खोलिदिनुहुनेछ।”

“पद, प्रतिष्ठा, वा सांसारिक बुद्धिको कुनै पनि श्रेष्ठताले, पवित्र पदमा रहेको कुनै पनि स्थानले, मानिसहरूलाई तिनीहरूका आफ्नै छलपूर्ण हृदयको भरोसामा छोडिँदा सिद्धान्त बलिदान गर्नबाट जोगाउनेछैन। जो योग्य र धर्मी ठानिएका छन्, तिनीहरू नै धर्मत्यागमा अगुवाहरू र उदासीनता तथा परमेश्वरका कृपाहरूको दुरुपयोगमा उदाहरण ठहरिन्छन्। तिनीहरूको दुष्ट चाललाई उहाँले अब उपरान्त सहनुहुनेछैन, र आफ्नो क्रोधमा उहाँले तिनीहरूसित कुनै दया नगरी व्यवहार गर्नुहुन्छ।”

“ठूलो ज्योति पाएका र अरूहरूलाई सेवा गर्दा वचनको सामर्थ्य अनुभव गरेका मानिसहरूबाट प्रभुले आफ्नो उपस्थितिलाई अनिच्छापूर्वक फिर्ता लिनुहुन्छ। तिनीहरू एक समय उहाँका विश्वासयोग्य सेवकहरू थिए, उहाँको उपस्थित र अगुवाइद्वारा अनुगृहीत; तर तिनीहरू उहाँबाट टाढा गए र अरूहरूलाई भ्रममा डोर्याए, र यसैले तिनीहरू दैवी अप्रसन्नताअन्तर्गत ल्याइए।” Testimonies, volume 5, 211, 212.

योएलले “वृद्ध पुरुषहरू” भनी पहिचान गर्दा लाओदिकेयाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट कलीसियाको नेतृत्वसँग बोलिरहेका छन्, तर योएल अशिक्षितहरूसँग पनि बोलिरहेका छन्, जसलाई यशैयाले शिक्षितहरूको विपरीत ठहरिएकाहरू भनी सम्बोधन गर्छन्। योएल इजकिएल अध्याय आठमा सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने प्राचीन पुरुषहरूसँग बोलिरहेका छन्, र अध्याय नौमा सबैभन्दा पहिले न्याय गरिनेहरू पनि तिनी हुन्। उनले “ए वृद्ध पुरुषहरू हो, यो सुन; अनि देशका सबै बासिन्दाहरू हो, कान थाप” भनी भन्नुहुँदा लाओदिकेयाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट कलीसियाका सामान्य सदस्यहरूलाई पनि सम्बोधन गरिरहेका छन्।

आठौँ अध्यायका २५ जना मानिसहरू आइतबारको व्यवस्थाको समयमा अवस्थित छन्, जहाँ तिनीहरू पवित्रस्थानतर्फ ढाड फर्काएर सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका छन्। तिनीहरू कोरह, दाथान र अबीरामसँग उभिएका २५० जनाको विद्रोहको एउटा “दशांश” हुन्। २५ जना मानिसहरू १८८८ मा, प्रेरणाको अनुसार, दोहोर्याइएको विद्रोहको प्रतीक हुन्, जसले ९/११ मा लाओडिसीयन सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको नेतृत्वको विद्रोहलाई, आइतबारको व्यवस्था आइपुग्दासम्म, प्रतिरूपित गर्‍यो। तिनीहरूले विद्रोहको एउटा “दशांश” प्रतिनिधित्व गर्छन्, ठीक त्यही अवधिमा जसलाई यशैया अध्याय छमा बुद्धिमानहरूलाई “दशांश” भनी चिन्हित गर्दछ, जसमा भित्र तत्त्व रहेको छ।

योएल भनेको एड्भेन्टवादलाई दिइएको यस्तो घोषणा हो कि तिनीहरूको अनुग्रह-अवधि बन्द भइसकेको छ, किनकि तिनीहरूले आफ्नो अनुग्रह-अवधिको प्याला पापले भरिपूर्ण पारेका छन्, र त्यसको परिपूर्णता तिनीहरूको शिरदेखि खुट्टाका औंलासम्मको रोगका रूपमा चित्रित गरिएको छ, जसले पछिल्ला वर्षाको सन्देश तिनीहरूको मुखबाट काटिएको छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। यशैयाले यही वास्तविकताको वर्णन उनन्तीसौँ अध्यायमा गर्छन्।

तिमीहरू आफैं ठहरिओ र अचम्म मान; पुकार गर, हो, पुकार गर: तिमीहरू मतवाला छन्, तर दाखमछले होइन; तिमीहरू लडखडाउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा खन्याउनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गर्नुभएको छ; अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, अर्थात् दर्शीहरूलाई, उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सबै दर्शन तिमीहरूका लागि मोहर लगाइएको पुस्तकका वचनहरूजस्तै भएको छ, जसलाई मानिसहरूले एक जना शिक्षित व्यक्तिलाई दिँदै भन्छन्, “कृपया, यो पढ।” तर उसले भन्छ, “म पढ्न सक्दिनँ; किनकि यसमा मोहर लगाइएको छ।” अनि त्यो पुस्तक अशिक्षित व्यक्तिलाई दिँदै भनिन्छ, “कृपया, यो पढ।” तर उसले भन्छ, “म शिक्षित छैनँ।”

यसकारण प्रभुले भन्नुभयो, “यस प्रजाले मुखले मेरो नजिक आउँछ, र ओठले मेरो आदर गर्दछ, तर आफ्नो हृदय मबाट धेरै टाढा पारेका छन्, र मप्रतिको तिनीहरूको भय मानिसहरूका आज्ञाद्वारा सिकाइएको छ। त्यसैले, हेर, म यस प्रजाका बीचमा एउटा अचम्मको काम, अर्थात् एउटा अचम्मको काम र एउटा आश्चर्य गर्नेछु; किनकि तिनीहरूका ज्ञानीहरूको ज्ञान नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका विवेकीहरूको समझ लुकाइनेछ। धिक्कार तिनीहरूलाई, जो आफ्नो योजना परमप्रभुबाट लुकाउन गहिराइसम्म खोज्छन्, र जसका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, र जो भन्छन्, कसले हामीलाई देख्छ? र कसले हामीलाई जान्दछ? निश्चय नै, तिमीहरूले वस्तुहरूलाई उल्ट्याउने काम कुम्हारको माटोजस्तै ठहरिनेछ; किनकि के कृतिले आफ्नो सृष्टिकर्ताबारे भन्नेछ, उसले मलाई बनाएन? अथवा के बनाइएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेबारे भन्नेछ, उसलाई कुनै समझ थिएन?” यशैया २९:९-१६।

बुद्धिमान मानिसहरूको “बुझाइ” परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको मोहोर खोलिनुमा आधारित छ। एडभेन्टवादका भ्रष्ट संस्थाहरूमा तालिम पाएका मानिसहरूले भविष्यवाणीको पुस्तक पढ्न सक्दैनन्, र तिनीहरूले परमेश्वरमाथि बुझाइ नभएको आरोप लगाउँछन्। जब भविष्यवाणीको मोहोर खोलिन्छ, तब तिनीहरूले त्यसलाई बुझ्न सक्दैनन्, त्यसैले तिनीहरूले बुझाइ नभएको त परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भनी उहाँमाथि आरोप लगाउँछन्, र यसो गरेर तिनीहरूले सबै कुरा उल्ट्याइदिन्छन्। एडभेन्टवादका शिक्षित र अशिक्षित दुवैले अनुग्रहको समय समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि मोहोर खोलिएको भविष्यवाणीलाई बुझ्न सक्दैनन्, र योएलको पुस्तकले “वृद्धहरू”लाई सुन्न आज्ञा दिन्छ, तर तिनीहरू त्यस्तो वर्ग हुन्, जसले सुन्दै पनि सुन्दैनन्, र देख्दै पनि देख्दैनन्।

उनीहरूको विद्रोहको केन्द्रीय सार यही कुरामा प्रकट हुन्छ कि उनीहरू ख्रीष्टलाई पहिलो र अन्तिमको रूपमा चित्र असमर्थ छन्। यही अध्यायको सन्दर्भमा यो प्रश्न सोधिएको छ, “के यो तिमीहरूका दिनहरूमा, वा तिमीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा पनि भएको थियो?”

के तपाईंका पितृहरूको इतिहासमा यस्तो कुनै समय थियो, जब कुनै जाति मध्यरातको पुकारमा जाग्यो, तर अन्ततः आफूहरू मूर्ख कन्याहरू रहेछन् भन्ने भेटियो? “बूढा मानिसहरू”लाई “जाग” भनी आज्ञा दिइएको छ, जसरी 1844 मा Exeter camp meeting मा Millerites लाई दिइएको थियो। दस कन्याहरूको दृष्टान्त Adventist जनताको अनुभवको दृष्टान्त हो, जुन Millerite इतिहासमा अक्षरशः पूरा भएको थियो, र अन्यका दिनहरूमा फेरि पनि अक्षरशः पूरा हुनेछ। Laodicean Seventh-day Adventism को यस असमर्थताले कि आफ्नो मण्डलीको आधारभूत इतिहास अन्त्यका दिनहरूमा दोहोरिन्छ भन्ने कुरा चित्र सक्दैन, त्यस भविष्यसूचक सिद्धान्तलाई विशेष रूपमा जोड दिन्छ, जुन भविष्यसूचक सन्देशलाई उघार्ने कुञ्जी हो। यो केवल बाइबलीय नियम मात्र होइन, तर त्यो हृदय पनि हो, जसद्वारा येशू ख्रीष्टको चरित्रसम्बन्धी प्रकाश probation बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि मोहोरमुक्त गरिन्छ।

योएल सोध्छन्, “के यो तिमीहरूका दिनहरूमा भएको छ, वा तिमीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा पनि?” अथवा यसरी पनि सोध्न सकिन्छ, “के तिमीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा कुनै यस्तो जाँचको प्रक्रिया थियो, जसले नयाँ करारका मानिसहरूलाई पुरानो करारका मानिसहरूबाट अलग गर्‍यो?” थियो, र त्यो विभाजन दृष्टान्तमा तेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यसूचक सन्देशद्वारा सम्पन्न भयो। “के यो तिमीहरूका दिनहरूमा भएको छ, वा तिमीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा” भन्ने वाक्यांशले तुरुन्तै यो पहिचान गरायो कि तिनीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा जे भयो, त्यो बढ्दो विनाशका चार पुस्तापछिको एउटा जागरण थियो, जसलाई सन्देश चार पुस्तासम्म पठाउन दिइएको आदेशद्वारा, तथा बढ्दो विनाशका चार कीराहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। योएल मध्यरातको पुकारमा पतित र धर्मत्यागी मण्डलीविरुद्धको न्यायको घोषणा हो। पवित्र इतिहासमा कुनै पनि मण्डलीले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीभन्दा ठूलो ज्योतिका विरुद्ध खडा भएको छैन। सत्यविरुद्धको त्यस्तो प्रकारको विद्रोहको प्रतीक “कफर्नहूम” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“कफर्नहूममा येशूले आफ्ना यहाँ-त्यहाँका यात्राहरूका बीचका अवधिहरूमा निवास गर्नुभयो, र त्यसलाई ‘उहाँको आफ्नै शहर’ भनेर चिनिन थालियो। यो गालील समुद्रको किनारमा, र सुन्दर गेन्नेसरेतको मैदानको सीमाना नजिक, यदि वास्तवमा त्यसमै नभए पनि, अवस्थित थियो।” द डिजायर अफ एजेस, 252.

“परमेश्वरका सन्तान भएको दाबी गर्नेहरूका बीचमा कति थोरै धैर्य प्रकट गरिएको छ, कति धेरै तिता वचनहरू बोलिएका छन्, र हाम्रो विश्वासका नभएकाहरूका विरुद्ध कति धेरै निन्दात्मक घोषणा उच्चारित गरिएका छन्। धेरैले अन्य मण्डलीहरूसित सम्बन्धितहरूलाई ठूला पापीहरूका रूपमा हेरेका छन्, जबकि प्रभुले तिनीहरूलाई यसरी हेर्नुहुन्न। अन्य मण्डलीका सदस्यहरूलाई यसरी हेर्नेहरूलाई परमेश्वरको शक्तिशाली हातमुनि आफूलाई नम्र तुल्याउनु आवश्यक छ। जसलाई तिनीहरूले दोषी ठहर्‍याउँछन्, तिनीहरूले सायद अति थोरै ज्योति, थोरै अवसरहरू र विशेषाधिकारहरू मात्र पाएका हुन सक्छन्। यदि तिनीहरूले हाम्रो मण्डलीका धेरै सदस्यहरूले

पाएको जति ज्योति पाएका भए, तिनीहरू अझ धेरै तीव्र गतिमा अघि बढेका हुन सक्थे, र संसारको सामु आफ्नो विश्वासको अझ राम्रो प्रतिनिधित्व गरेका हुन सक्थे। आफ्नो ज्योतिको घमण्ड गर्ने, तर त्यसमा नचल्नेहरूका विषयमा खीष्ट भन्नुहुन्छ, 'तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, न्यायको दिनमा तिमीहरूभन्दा टुरोस र सिदोनको अवस्था बढी सहनयोग्य हुनेछ। अनि हे कफरनहुम [सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्टहरू, जसले महान् ज्योति पाएका छन्], तँ, जो स्वर्गतिर [विशेषाधिकारको दृष्टिले] उच्च पारिएको छस्, अधोलोकसम्म झारिनेछस्; किनकि तेरो बीचमा गरिएका शक्तिशाली कामहरू यदि सदोममा गरिएका भए, त्यो आजको दिनसम्म रहिरहन्थ्यो। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, न्यायको दिनमा तेरो भन्दा सदोम देशको अवस्था बढी सहनयोग्य हुनेछ।' त्यस समयमा येशूले उत्तर दिँदै भन्नुभयो, 'हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु, किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान् र चतुर [आफ्नै अनुमानमा] जनहरूबाट लुकाउनुभएको छ, र तिनीलाई बालकहरूकहाँ प्रकट गर्नुभएको छ।'"

"अनि अब, किनकि तिमीहरूले यी सबै कामहरू गरेका छौ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, र मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, बिहानै उठेर बोलेँ, तर तिमीहरूले सुनेनौ; र मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, तर तिमीहरूले उत्तर दिएनौ; यसकारण म यस घरसँग, जुन मेरो नाउँद्वारा कहलिएको छ, जसमा तिमीहरू भरोसा गर्छौ, र त्यस स्थानसँग, जुन मैले तिमीहरूलाई र तिमीहरूका पितृहरूलाई दिएको छु, शीलोप्रति मैले गरेझैं गर्नेछु। अनि मैले एप्रेमको सारा सन्तान, अर्थात् तिमीहरूका सबै दाजुभाइहरूलाई जसरी मेरो सामुन्नेबाट निकालिदिएको छु, त्यसरी नै म तिमीहरूलाई पनि मेरो दृष्टिबाट निकालिदिनेछु।"

"प्रभुले हाम्रा बीचमा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण संस्थाहरू स्थापित गर्नुभएको छ, र तिनीहरूलाई सांसारिक संस्थाहरू जसरी सञ्चालन गरिन्छ त्यसरी होइन, तर परमेश्वरको व्यवस्थाअनुसार सञ्चालन गरिनुपर्छ। तिनीहरू उहाँको महिमातर्फ मात्र एकनिष्ठ दृष्टि राखेर सञ्चालन गरिनुपर्छ, ताकि हर प्रकारले नाश हुँदै गरेका आत्माहरूको उद्धार होस्। परमेश्वरका जनहरूकहाँ आत्माका साक्ष्यहरू आएका छन्, तर पनि धेरैले ताडना, चेतावनी, र परामर्शप्रति ध्यान दिएका छैनन्।"

"अब यो सुन, हे मूर्ख र विवेकहीन मानिसहरू; जसका आँखा छन्, तर देख्दैनन्; जसका कान छन्, तर सुन्दैनन्; परमप्रभु भन्नुहुन्छ, के तिमीहरू मसित डराउँदैनौ? के तिमीहरू मेरो उपस्थितिमा काँप्दैनौ? मैले समुद्रको सीमाका लागि बालुवालाई सनातन सिमाना ठहराएको छु, जसलाई त्यसले नाघ्न सक्दैन; र यसको छालहरू जति नै उफ्रिए तापनि तिनीहरू विजयी हुन सक्दैनन्; तिनीहरू गर्जे तापनि त्यसलाई नाघ्न सक्दैनन्। तर यस प्रजाको हृदय विद्रोही र हठी छ; तिनीहरू विमुख भएका छन् र टाढा गएका छन्। तिनीहरूले आफ्ना हृदयमा यसो पनि भन्दैनन्, अब आऊ, हामी परमप्रभु, आफ्ना परमेश्वरको भय मानौं, जसले आफ्नो समयमा अगाडिको र पछाडिको दुवै वर्षा दिनुहुन्छ; उहाँले हाम्रा निम्ति कटनीका नियुक्त हप्ताहरू सुरक्षित राख्नुहुन्छ। तिमीहरूका अधर्महरूले यी कुराहरूलाई टाढा पारेका छन्, र तिमीहरूका पापहरूले असल कुराहरू तिमीहरूबाट रोकिदिएका छन्.... तिनीहरूले अनाथको मुद्दा, अर्थात् न्यायका निम्ति प्रस्तुत गरिएको मुद्दा, न्याय गर्दैनन्, तैपनि तिनीहरू समृद्ध हुन्छन्; र दरिद्रको हक तिनीहरूले न्याय गर्दैनन्। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, के म यी कुराहरूका निम्ति दण्ड नदिऊँ? यस्तो जातिमाथि के मेरो प्राणले प्रतिशोध नलिओस्?"

"के प्रभु बाध्य भएर यसो भन्नुहुनेछ, 'तैले यस जातिका निम्ति प्रार्थना नगर्, न तिनीहरूका निम्ति पुकार वा प्रार्थना चढा, न मेरो सामु तिनीहरूका पक्षमा बिन्ती गर्; किनकि म तेरो कुरा सुन्नेछैनँ?' यसकारण झरी रोकिएको छ, र पछिल्लो वर्षा भएको छैन.... के अबदेखि तैले मलाई यसो भन्दै पुकार्नेछैनस्, हे मेरा पिता, तपाईं मेरो युवावस्थाका अगुवा हुनुहुन्छ?" Review and Herald, August 1, 1893.